

Wild was ik nog niet geworden van de artikelenreeks van Football Leaks die als onthullingen werden gemarket. Dat huidige FIFA-voorzitter Gianni Infantino in 2014 als secretaris-generaal in het prille begin van de Financial Fair Play ging onderhandelen over een boete die had kunnen worden aangevochten, is eerder een daad van good governance, dan van corruptie.

Dat Manchester City in Afrika voetbalscholen heeft, ook dat was niet bepaald wereldschokkend nieuws. Iedereen heeft voetbalscholen, of had ze. Dat makelaars verschillende keren langs de kassa passeren, zijn we daarvoor van onze stoel gevallen? Niet bepaald.

Evenmin van de salarisdetails van Kevin De Bruyne en het geld dat naar zijn ouders ging. Hooguit trek je de wenkbrauwen op voor figuren als een Patrick De Koster - makelaar van KDB - die op het goeie moment aan de rand van een veld stond bij een jeugdwedstrijd. Daardoor werden ze multimiljonair, op de kap van het talent van een ander, zonder zelf ook maar een poging te hebben gedaan om een kiezeltje te verleggen, laat staan een steen. Misprijs die klaplopers.

Neen dus, in dat hele Football Leaks vond ik niks om van achterover te vallen. Tot zaterdag, dan ben ik er toch eens goed voor gaan zitten. Jammer genoeg moest ik in de Vlaamse poot van EIC, het doorgeefluik Football Leaks, flink doorbladeren tot ik de onthulling vond - jawel, eindelijk een onthulling - maar wel op pagina E14, verstoep in het economiekatern. In L'Equipe: pagina 21.

Sergio Ramos is na de UEFA Champions League-finale van 2017 betrapt op dexamethasone, dat is een corticosteroïd dat ontstekingsremmend, dus pijnstillend en euforiserend, werkt. Was het geneeskunde of was het doping? Doet er niet toe, de regels zijn er voor alle sporters. Gebruik van cortico's is toegestaan als het niet systemisch, maar lokaal wordt toegediend of door middel van zalf. Voor andere gevallen, allergieën bijvoorbeeld, kan altijd een TTN of 'toestemming uit therapeutische noodzaak' worden aangevraagd.

Is allemaal niet gebeurd. In elke andere sport had Ramos daarvoor een straf gekregen. Een jaar had gekund. Ramos, kapitein van het meest succesvolle team in Europa, schreef een brief samen met de dokter dat hij was behandeld voor chronische pijn in knie en schouder en de kous was voor de UEFA af. Vreemd genoeg sprak de dokter over twee geneesmiddelen die hij had verward. Hij had namelijk celestone vermeld, nog een ander corticosteroïd. In elke andere sport had men geconcludeerd dat er bedrog mee gemoeid was, niet zo in voetbal.

Waarmee het bewijs is neergelegd bij de ex-voetballer/tegenwoordig analist die zich vorig jaar tegen mij verbaasde over wat er allemaal aan het licht kwam in het wielrennen. Waarop ik antwoordde dat ik de voetballers die cortisonespuiten krijgen voor de wedstrijd de kost niet zou willen geven. En of hij er dan nooit één had gehad. Jawel, zei hij, als het nodig was.

Waarmee ook het bewijs is geleverd dat voetbal altijd vrijuit gaat als het over doping gaat, met het epodossier van Juventus als meest flagrante voorbeeld. Er stond namelijk nog meer in dat artikel: Ramos die vrolijk ging douchen terwijl hij naar de dopingcontrole moest. Mag niet.

Ronaldo die ambetant wordt van een bloedafname, waarna de dokters van Real dan maar zelf bloed afnemen bij hem. Mag niet. De controleurs van de UEFA verzetten zich niet 'omdat er te veel spanning heerste'. Real klaagde daarna dat de controleurs duidelijk niet gewend waren om met sterren om te gaan. In het wielrennen was die ploeg aan de schandpaal genageld en uitgespuwd.

De 'vergissing' van Sergio Ramos en Real Madrid is vele malen erger dan de vermeende misdaden die Bradley Wiggins en Sky hebben begaan in 2012. Dat dossier is ook door een lek naar buiten gekomen, toen door het Russische Fancy Bears, cyberspionnen die voor de Russische geheime dienst opereren. Fancy Bears en Football Leaks hebben trouwens veel gemeen: ze leggen gehackte info neer bij wie ze vermoeden dat die wel een smeug verhaal lusten zonder veel duiding en nuance.

Ook in de zaak Real Madrid/Ramos/Ronaldo is er eigenlijk weinig aan de hand. Cortico's kunnen worden gebruikt, punt uit, en dus ook worden misbruikt. De grijze zone is te grijs en te groot, maar dat is niet de schuld van Real. Wat dit wel aantoont, is hoe de perceptie rond doping verschilt tussen voetbal en wielrennen.

Bradley Wiggins stond met een gerapporteerd en goedgekeurd gebruik van een corticosteroïd voor bewezen allergieën en astmaproblemen op de één van de kranten en werd door een deel van de wielwereld aan de hoogste boom opgeknoopt. Real Madrid, het Team Sky van het voetbal, komt in een echte dopingstorm terecht, en voetbalwereld en media kijken verveeld de andere kant uit.

HANS VANDEWEGHE

Copyright © 2018 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden